

tuhhande wåårt kulda, höbbedat ja falli kiw-widega sõrmused sees ollid. Se kurvaastas sedda kaupmees nenda wåggo, et ta sellele 50 rubla lubbas, kes selle kukro terwelt temma kätte piddi toma.

Üks wanna eslatand naesterahwas leidis sedda ja wiis nenda kuida ta tedda olli leidnud terwelt temma kätte, lotes, lubbatud palka kätte sawad. Kui kaupmees rahha luggema hakkas, tõusis temma sees ahnuse himmo, ta panni fest rahhast 30 kuld penningid salla-mahti körwale, astus naese ette ja ütles: „Sa tead, et ma 50 ollen lubbanud, kes terwelt minno kätte toob, 30 olled isse pealt årra-wötnud, siin on veel need 20. Wannamoor wabbandas mis ta wois, et ta mitte seissa sisse ei ole waatnudgi, mis ja kui paljo seal sees olli; agga külma süddamega kaupmees ei wötnud tedda kuulda. Waene läks otse funninga jure, ja rákis üles, kuidas luggo temma ja kaupmehhe wahhel olnud.

Kunningas tundis sedda kaupmeest, ja sotsis temma járrele. Kui se olli tulnud, tüssis

funningas: „Kas se peaks tössi ollema, et se wanna eideke, kes ni tru olli, et ta sinno sure hulga rahha ja fallid kiwwid sinno kätte tõi, isfi 30 kuld penningad on pealt årra-wötnud? „Ei, ei!“ húdis funningas, „se ei woi mitte olla, temma olleks sedda woinud keik ommale piddada ja sinna ep olleks sedda teádnud mitte temma käest kùssida; se naene ei olle ennam leidnud, kui sedda, mis temma sinno kätte tõi. Se ei olle mitte sinno rahha. Sinna ütled, et sinnul 30 rubla rohkem sees olnud. Anna keik sedda rahha selle naese kätte ja otsi omma kuktur üles, kus ni paljo sees on, kui sinna ütled olnud ollewad, mis sa kautanud! Siin muljus mees filmad mahha ja piddas hambad longis, selle kahjo pár-rast, mis temma omma ahnuse himmo párast sai ja kandis keige ello aeo felmi nimme.

Kaupmees wabbandas ja õienda, mis ta wövis ja ütles ennast omma kukro tundwad; agga funningas ütles: „Lühhi keik. „Ma peál on ennam sõrmusid ja rahha, kui sinnul üksi on.“